

Information till dig som *konstaterat* resistens mot avmaskningsmedel hos fårens parasiter

Tillgång till effektiva avmaskningsmedel är ofta helt avgörande för framgångsrik uppfödning av får på bete. Att motverka uppkomst av resistens hos parasiter är en utmaning för såväl producenter som veterinärer och parasitologer världen över.

En expertgrupp, Sampar (G&D, SLU, SVA och VÄXA), har samlat sina bästa råd för att motverka resistens. Även Fårbranschen (Fåravelsförbundet, Lammproducenterna och G&D) har arbetat fram gemensamma riktlinjer med samma mål baserat på detta dokument. Båda dessa korta och handfasta skrivelser finns att läsa t. ex. på G&D:s hemsida under rubriken Smittskydd, men även under flikarna Parasiter och Resistens och de benämns:

- [Nationell strategi mot anthelmintikaresistens](#) (Länk QR-1)
- [Fårbranschens gemensamma riktlinjer mot avmaskningsmedels-resistenta parasiter](#) (Länk QR-2)
- [Livdjursförmedling vid misstänkt eller konstaterad förekomst av resistenta parasiter](#) (Länk QR-3)

Om du har konstaterat resistens mot en eller flera substanser så behåll ändå högt smittskydd för att inte få in resistens mot fler avmaskningsmedel eller få in andra arter av parasiter med resistens.

Sprid inte resistens vidare genom att sälja livdjur som gått på bete.

Möjliga tillvägagångssätt för att eventuellt sälja djur som aldrig varit ute på bete eller låna ut baggar för betäckning på stall, finns beskrivet i ett särskilt dokument "Livdjursförmedling vid misstänkt eller konstaterad förekomst av resistenta parasiter" som finns att tillgå bl a på G&D:s hemsida. - länk

- Använd i samråd med veterinär annan substans och gör en kontroll av behandlingsresultatet genom att ta ett uppföljande prov 7–14 dagar efter behandling. Grundanalys görs av minst sex individprov eller cirka 10 % av den grupp som kontrolleras. Helst provtas samma djur grupperade i samma tripletter som före avmaskningen.
- Utveckla en betesplan som komplement till avmaskningsstrategin.
 - Erbjud de mest mottagliga djuren (lammen), välkomstbeten med låg parasitsmitta
 - Utnyttja om möjligt växelbete mellan olika djurslag
 - Använd vallåterväxt som bete

- Undvik om möjligt mångårig användning av avmaskningsmedel ur en och samma farmakologiska grupp. Detta gäller framför allt i de besättningar där det krävs flera avmaskningar per år.

Observera att om man fått in resistenta parasiter kan man inte "bli av med problemet" alltså vända samma besättning till att inte ha resistenta parasiter. En möjlig men svår, dyr och ibland orealistisk väg innebär att man, efter en längre tid utan djur (två år?) på de drabbade betesmarkerna, ersätter alla betande djur med får från besättningar utan resistensproblem.

Att uppvisa träckprov utan parasitägg, (dvs. 0 epg) t. ex. genom att använda andra preparat, betyder inte att resistensproblemet är "försvunnet". Det är svårt (om inte omöjligt) att uppnå total avsaknad av parasiter på en gård (dvs. både i djuren och på deras beten). De resistenta parasiterna är de individer som har störst möjlighet att finnas kvar i den lilla mängd som även om träckprovsanalysen visar 0 epg, ändå kan finnas kvar.

QR-1

QR 2

QR 3

